

”مینی بچی - یہ آنادی دراما قرقا ہیں رہتا ہے، تک نک ہوتی رہتی ہے، اسہر ایک کا پارت نہ ملی دوسری سین، اسی یقارت سمجھ سدا ہرشت رہنا ہم“

پرشن : - کس یکتی سین تم سد کر بتائے سکتی ہو کے پیگوان آچکا ہے؟

اتر : - کسی کو سیدا نہیں کھنا ہے کے پیگوان آیا ہوئا ہے، ائسا کھینگی تو لوگ ہسپی اڑائیں گی، ٹیکا کریں گی۔ کیونک آج کلہ اپنی کو پیگوان کھلانی والی بہت ہے۔ اس لیئے تم یکتی سین پھلی دو باپ کا پریپھی دو۔ ایک حد کا، دوسرا بیحد کا باپ۔ حد کی باپ سین حد کا ورثا ملتا ہے، اب بیحد کا باپ بیحد کا ورثا دیتی ہے تو سمجھ جائیں گی۔

اوم شانتی . روحانی باپ بئٹ روحانی بچوں کو سمجھاتی ہے، سرستی تو یہی ہے۔ باپ کو یہی یہاں آنا پرتا ہے سمجھانی کی لیئے۔ مول وطن ہر تو نہیں سمجھایا جاتا۔ استول وطن ہر ہیں سمجھایا جاتا ہے۔ باپ جانتی ہے بچی سپ پتت ہے۔ کوئی کام کی نہیں رہی ہے۔ اس دنیا ہر دک ہیں دک ہے۔ باپ نین سمجھایا ہے ایسی تم وشئ ساگر ہر پری ہو۔ اصل ہر تم کیرساگر ہر ٹی۔ وشنو پُری کو کیرساگر کھا جاتا ہے۔ اب کیر کا ساگر تو یہاں مل نہ سکی۔ تو تلاع بناء دیئا ہے۔ وہاں تو کھتی ہے دود کی ندیاں بھتی ہی، گئو یہی وہاں کی فرست کلاس نامیگرامی ہے۔ یہاں تو منش یہی بیمار ہو پرتی ہے، وہاں تو گئو یہی کیپی بیمار نہیں پرتی۔ فرست کلاس ہوتی ہے۔ جانور آد کوئی بیمار نہیں ہوتی۔ یہاں اور وہاں ہر بہت فرق ہے۔ یہ باپ ہیں آکر بتاتی ہے۔ دنیا ہر دوسرا کوئی جانتا نہیں۔ تم جانتی ہو یہ پرشوت سنگ یُس ہے، جب کے باپ آتی ہے سپکو واپس لی جاتی ہے۔ باپ کھتی ہے جو یہی بچی ہے کوئی ہے کوئی الہ کو، کوئی گاہ کو، کوئی پیگوان کو پُکارتی ہے۔ میری نام تو بہت رک دیئی ہے۔ آچا بُرا جو آیا سو نام رک دیتی ہے۔ اب تم بچی جانتی ہو بابا آیا ہوئا ہے۔ دنیا تو یہ سمجھ نہ سکی۔ سمجھیں گی وہی جنہوں نین پانچ ہزار ورش پھلی سمجھا ہے۔ اس لیئی گائن ہے کوتون ہر کوئی، کوئی ہر یہی کوئی۔ مئن جو ہون جئسا ہوں، بچوں کو کیا سکاتا ہوں، وہ تو تم بچی ہیں جانتی ہو اور کوئی سمجھ نہ سکی۔ یہ یہی تم جانتی ہو ہم کوئی ساکار سین نہیں پڑھتی ہے۔ نراکار پڑھاتی ہے۔ منش ضرور مونجھیں گی، نراکار تو اوپر ہر رہتی ہے، وہ کئسی پڑھائیں گی! تم نراکار آتما یہی اوپر ہر رہتی ہو۔ قر اس تخت پر آتی ہو۔ یہ تخت وناشی ہے، آتما تو اکال ہے۔ وہ کیپی مرتبیو کو نہیں پاتی۔ شریر مرتبیو کو پاتا ہے۔ یہ ہے چئتن تخت۔ امرتسر ہر یہی اکال تخت ہے نان۔ وہ تخت ہے لکڑی کا۔ اُن بچاروں کو پتنا نہیں ہے اکال تو آتما ہے، جسکو کیپی کال نہیں کاتا۔ اکال مورت آتما ایک شریر چور دوسرا لیتی ہے۔ اُنکو یہی رت تو چاہیئی نان۔ نراکار باپ کو یہی ضرور رت چاہیئی منش کا۔ کیونک بap ہے گیان کا ساگر، گیانیشور۔ اب گیانیشور نام تو بہتوں کی ہے۔ اپنی کو ایشور سمجھتی ہے نان۔ سُناتی ہے پتتی کی شاستروں کی باتیں۔ نام رکاتی ہے گیانیشور آرتات گیان دینی والا ایشور۔ وہ تو گیان ساگر چاہیئی۔ اُنکو ہیں گاہ فادر کھا جاتا ہے۔ یہاں تو دیر پیگوان ہو گئی ہے۔ جب بہت گلاني ہو جاتی، بہت غریب ہو جاتی، دکی ہو جاتی ہے تب ہیں باپ

آتی هئ. باپ کو ڪها جاتا هئ غریب نواز. آخرین وھ دن آتا هئ، جو غریب نواز باپ آتی هئ. بچی یي جانتی هئ باپ آکر سورگ کی استاپنا کرتی هئ. وھان تو اٹاھ دن ھوتا هئ. پئسی ڪی گنی نھین جاتی. یھان حساب نکالتی هئ، اتنی ارب خرب خرچا ھوئا. وھان یه نام ھین نھین. اٹاھ دن رہتا هئ.

ایي تم بچون کو معلوم پرا هئ بابا آيا ھوئا هئ، ھمکو اپنی گھر لی جانی ليئي. بچون کو اپنا گھر یوں گیا هئ. یڳتی مارگ کی ذکی کاتی رہتی هئ، اسکو ڪها جاتا هئ رات. یڳوان کو یدنیتی ھین رہتی هئ، پرنتو یڳوان کوئی کو ملتا نھین. ایي یڳوان آيا ھوئا هئ، یھ یي تم بچی جانتی هو، نشچیم یي ھئ. ائسی نھین سپکو پکا نشچیم ھئ. کوئی نہ کوئی سمیم مايا پلاڻ دیتی هئ، تب باپ ڪھتی هئ آشپریوٽ میری کو دیکنڑی، میرا بننڑی، اُردون کو سناونتی، اھو مايا تم ڪتنی زبردست هو جو ڦر یي یا گنڑی ڪراء دیتی هو. یا گنڑی تو دیر ھوتی هئ. فارکتی دیونتی هو جاتی هئ. ڦروھم کھان جاکر جنم لینگی! بھت هلکا جنم پائینگی. امتحان ۾ ناپاس هو پرتی هئ. یھ هئ منش سین دیوتا بننی کا امتحان. باپ ائسی تو نھین کھینگی ڪسپ نارائٹ بننگی. نھین، جو آچا پرشارت کرینگی، وي پد یي آچا پائینگی. باپ سمجھ جاتی هئ کون آچی پرشارتی هئ جو اُردون کو یي منش سین دیوتا بنانی کا پرشارت ڪراتی هئ ارثات باپ کی پھچان دیتی هئ. آج ڪله آپوزیشن ۾ ڪتنی منش اپنی کو ھین یڳوان ڪھتی رہتی هئ. تمکو اپلائین سمجھتی هئ. اب انھون کو کئسی سمجھائين ڪی یڳوان آيا ھوئا هئ، سیدا ڪسکو کھینگی یڳوان آيا هئ، تو ائسی ڪی یمانینگی نھین. اس لیئی سمجھانی ڪی یي یکتی چاهیئی. ائسی ڪی ڪسی کو ڪھنا نھین چاهیئی ڪی یڳوان آيا ھوئا هئ. انکو سمجھانا هئ تمھاري دو باپ هئ. ایک هئ پرلوک بیکد کا باپ، دوسرا لوک حد کا باپ. آچی ریت پریچھیم دینا چاهیئی، جو سمجھی ڪی یھ ٺیک ڪھتی هئ. بیکد کی باپ سین ورثا کئسی ملتا هئ یھ کوئی نھین جانتی. ورثا ملتا ھین هئ باپ سین. اور کوئی یي ائسی ڪی یمانینگی ڪمنش کو دو باپ ھوتی هئ. تم سد ڪر بتلاتی هو، حد کی لوک باد سین حد کا ورثا اور پرلوک بیکد باپ سین بیکد ارثات نئین دنیا کا ورثا ملتا هئ. نئین دنیا هئ سورگ، سو تو جب باپ آئی تب ھین آکر دیوی. وھ باپ هئ ھین نئین سرشتی ڪارچنی والا. باقی تم صرف کھینگی یڳوان آيا ھوئا هئ تو ڪی یمانینگی نھین، اور ھین ٿیکا کرینگی. سُنینگی ھین نھین. ستیگ ۾ تو سمجھانا نھین ھوتا. سمجھانا تب پرنا هئ، جب باپ آکر سکیا دیتی هئ. سک ۾ سمرٹ کوئی نھین ڪرتی هئ، دک ۾ سپ ڪرتی هئ. تو اُس پرلوک باد کو ھین ڪھا جاتا هئ دک هرتا سک ڪرتا. دک سین لبریت ڪر گائید بن ڦر لی جاتی هئ اپنی گھر سویت ھوم. انکو کھینگی سویت سائلینس ھوم. وھان ھم کئسی جائینگی یھ کوئی یي نھین جانتی. نه رچتا، نه رچنا کی آدمدیه آنٹ کو جانتی هئ. تم جانتی هو ھمکو بابا نِرواڻ ڏاڻ لی جانی ڪی لیئی آيا ھوئا هئ. سپ آتمائون کو لی جائینگی. ایک کو یي

چوڙيٽنگي نهين. وهم هئ آتمائون ڪا گهر، يه هئ شرير ڪا گهر. تو پهلي پهلي باپ ڪا پريچيم دينا چاهيئي. وهم نراڪار باپ هئ، اُنکو پرم پتنا ڀي ڪها جاتا هئ. پرم پتا اڪير رائيت هئ اؤر مينا هئ. صرف ڀڳوان، ايشور ڪهني سين ورثي ڪي خوشبوء نهين آتي هئ. تم پرم پتا ڪو ياد ڪرتني هو تو ورثا ملتا هئ. باپ هئ نان. يه ڀي بچون ڪو سمجهايا هئ ستينگ هئ سڪدام. سورڳ ڪو شانتي ڏام نهين ڪهينگي. شانتي ڏام جهان آتمائين رهتي هئ. يه بلڪل پڪا ڪراء لو.

باپ ڪهتي هئ بچي، تمڪو يه ويد شاستر آد پڙهنمي سين ڪچ ڀي پراپتي نهين هوتي هئ. شاستر پڙهتي هيئ هئ ڀڳوان ڪو پاني ڪي ليئي اؤر ڀڳوان ڪهتي هئ مئن ڪسڪو ڀي شاستر پڙهنمي سين نهين ملتا هون. مجھي يهان بُلاتي هيئ هئ ڪ آڪر اس پنت دنيا ڪو پاون بنائو. يه باتين ڪوئي سمجھتي نهين هئ، پتر بُڌي هئ نان. اسڪول ۾ بچي نهين پڙهتي هئ تو ڪهتي هئ نان ڪ تم تو پٿر بُڌي هو. ستينگ ۾ آئسي نهين ڪهينگي. پارس بُڌي بناني والا هئ هيئ پرم پتا بيحد ڪا باپ. اس سميه تمھاري بُڌي هئ پارس ڪيونڪ تم باپ ڪي ساٿ هو. ڦر ستينگ ۾ ايك جنم ۾ ڀي اتنا ذرا فرق ضرور پرتا هئ. 1250 ورش ۾ 2 ڪم هوتي هئ. سيڪند باء سيڪند 1250 ورش ۾ ڪلا ڪم هوتي جاتي هئ. تمھارا جيون اس سميه ايڪدم پريفيل بنتا هئ جب ڪ تم باپ مثل گيان ڪا ساڳر، سک شانتي ڪا ساڳر بنتي هو. سڀ ورثا لي ليتي هو. باپ آتي هيئ ورثا ديني. پهلي پهلي تم شانتي ڏام ۾ جاتي هو. ڦر سڪدام ۾ جاتي هو. شانتي ڏام ۾ تو هئ هيئ شانتي. ڦر سڪدام ۾ جاتي هو، وهان آشانتي ڪي ذرا ڀي بات نهين. ڦر نڀچي اُترنا هوتا هئ. منت باء منت تمھاري اُترائي هوتي هئ. نئين دنيا سين پُراٽي هوتي جاتي هئ. تب بابا نين ڪها ٿا حساب نکالو، پانچ هزار ورش ۾ اتنی ماس، اتنی گھنتي.... تو منشيه وندر کائينگي. يه حساب تو پورا بتايا هئ. آئكبوريت حساب لکنا چاهيئي، اس ڏرا ڀي فرق نهين پر سكتا. منت باء منت ڏڪ ڏڪ هوتي رهتي هئ. سارا ريل رپيت هوتا، ڦرتا ڦرتا ڦر رول هوتا جاتا هئ ڦر وهي رپيت هونگا. يه هيوز رول بڙا وندرفل هئ. انڪا ماپ آد نهين ڪر سکتي. ساري دنيا ڪا جو پارت چلتا هئ، ڏڪ ڏڪ هوتي رهتي هئ. ايك سيڪند نه ملي دوسري سين. يه چڪر ڦرتا هيئ رهتا هئ. وهم هوتا هئ حد ڪا دراما، يه هئ بيد ڪا دراما. آڳي تم ڪچ ڀي نهين جانتي ٿي ڪ آوناشي دراما هئ. بنئي بن رهي.... جو هونا هئ وهي هوتا هئ. نئين بات نهين هئ. آئيك وار سيڪند باء سيڪند يه دراما رپيت هوتا آيا هئ. اؤر ڪوئي يه باتين سمجھاء نه سکي. پهلي پهلي تو باپ ڪا پريچيم دينا هئ بيد ڪا باپ بيد ڪا ورثا ديتني هئ. انڪا ايك هيئ نام هئ شو. باپ ڪهتي هئ مئن آتا هيئ تب هون جب آتي ڏرم گلاني هوتي هئ، اسڪو ڪها جاتا هئ گھوڙ ڪلهيئ. يهان بہت دک هئ. ڪئين هئ، جو ڪهتي هئ آئسي گھوڙ ڪلهيئ ۾ پوءِ ڪئسي ره سکتي هئ! پرنتو ُنهون ڪو يه پتا هيئ نهين هئ ڪ پاون بناني والا ڪون هئ؟ باپ هيئ سنگم پر آڪر پوءِ دنيا استاپن ڪرتني هئ. وهان استري پُرش دونون پوءِ رهتي هئ. يهان دونون آپؤتر هئ. يه هئ هيئ آپؤتر دنيا. وهم هئ پوءِ دنيا سورڳ، هيون. يه هئ دوزخ،

نرک، هيل. تم بچي سمجھه گئي هو نمبروار پرشارت آنسار. سمجھاني ۾ ڀي محنٽ هئ. غريب جھت سمجھه جاتي هئ. دن پرت دن وردي هوتي جاتي هئ، ڦر مکان ڀي اتنا بڑا چاهئي. اتنی بچي آئينگي ڪيونڪ باپ تو اب ڪھان جائينگي نهين. آگي تو بُر ڪوئي ڪي ڪهي ڀي بابا آپيهين چلي جاتي ٿي. آپي تو بچي يهان آتي رهينگي. ٺندي ۾ ڀي آنا پري. پروگرام بنانا پرينگا. فلاطي سميه پر آئو، ڦر پيڙ نهين هونگي. سڀي اڪني ايڪ هيٺ سميه تو آ نه سکي. بچي وردي ڪوپاتي رهينگي. يهان چوئي چوئي مکان بچي بناتي هئ، وھان تو ڊير محل مليٺنگي. يه تو تم بچي جانتي هو پئسي سڀ متى ۾ مل جائينگي. بھت ائسي ڪرتني هئ جو کڏي کود ڪري ڀي آندر رک ديتني هئ. ڦر يا تو چور لپي جاتي، يا ڦر کڏون ۾ ڀي آندر ره جاتي هئ، ڦر ڪيتني کودني سميه ڏن نڪل آتا هئ. اب وناش هونگا، سڀ دٻ جائينگا. ڦر وھان سڀ ڪچ نيان مليٺنگا. بھت ائسي راجائون ڪي قلعي هئ جھان بھت سامان دٻا هوئا هئ. بڙي بڙي هيٺي ڀي نڪل آتي هئ تو هزارون لاڪون ڪي آمدنني هو جاتي هئ. ائسي نهين ڪ تم سورڳ ۾ کود ڪر ائسي ڪوئي هيٺي آدنڪالينگي. نهين، وھان تو هر چيز ڪي ڪاڻيان آد سڀ نئين پرپُور هو جائينگي. يهان ڪلرانئي زمين هئ تو طاقت هين نهين هئ. بيج جو بوئي هئ انڌ دم نهين رها هئ. ڪچڙپتني آشڏ چيزين دال ديتني هئ. وھان تو آشڏ چيز ڪا ڪوئي نام نهين هوئا هئ. ايوريتنگ إز نيو. سورڳ ڪا ساڪياتڪار ڀي بچيان ڪرڪي آتي هئ. وھان ڪي بيؤئي هيٺ نئچرل هئ. آپي تم بچي اُس دنيا ۾ جاني ڪا پرشارت ڪر رهي هو. آچا!

ميٺي ميٺي سكيلڌي بچون پرت مات-پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اور گدمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڏارڻا ڪي ليئي مکيم سار

- (1) اس سميه هيٺن باپ سمان پرفيڪت بن پورا ورثا لينا هئ. باپ ڪي سڀ سڪيائون ڪو سڀ ۾ ڏارڻ ڪر اُنکي سمان گيائ ڪا ساڳر، شانتي سک ڪا ساڳر بننا هئ.
- (2) بُڏي ڪوپارس بناني ڪي ليئي پڙهائي پر پورا ذيان دينا هئ. نشچيء بُڏي بن منش سين ديوئا بنني ڪا امتحان پاس ڪرنا هئ.

وردان - آڪلياڻ ڪي سنڪلپ ڪو سماپت ڪر آپڪاريون پر آپڪار ڪرنـي

والـي گـيـانـي تـو آـتمـا ڀـو

ڪوئي روز آپڪي گلاني ڪري، آڪلياڻ ڪري، گالي دي، تو ڀي اُسڪي پرت من ۾ گهرڻا ڀاء نه آئي، آپڪاري پر ڀي اُپڪار، يهي گياني تـو آـتمـا ڪـاـڪـرـتـويـهـ هـئـ. جـئـسيـ آـپـ بـچـونـ نـيـنـ باـپـ ڪـوـ 63ـ جـنـمـ گـالـيـ دـيـ ڦـرـ ڀـيـ باـپـ نـيـنـ ڪـلـيـاـڻـڪـارـيـ درـشـتـيـ سـيـنـ دـيـڪـاـ، توـ فالـوـ فـادـرـ. گـيـانـيـ تـوـ آـتمـاـ ڪـاـ آـرـثـ هيـنـ هـئـ سـرـوـ ڪـيـ پـرـ ڪـلـيـاـڻـ ڪـيـ ڀـاـوـنـاـ. آـڪـلـيـاـڻـ سنـڪـلـپـ ماـتـرـ ڀـيـ نـهـينـ هوـ.

سلوگن - من مناپـوـ ڪـيـ إـستـتـيـ ۾ـ إـستـتـ رـهـ توـ اـورـونـ ڪـيـ منـ ڪـيـ ڀـاـوـنـ ڪـوـ جـاـءـيـنـگـيـ.